

Tranh nhau yêu nước

Tác Giả: PV Quác Doanh

Thứ Hai, 29 Tháng 8 Năm 2011 19:42

Thị trấn Hà Nội đang có chuyện tranh nhau yêu nước.

Một bên là những người dân, chủ yếu là những người tham gia 11 cuộc biểu tình chống Trung Quốc và những người theo dõi trên mạng, chủ yếu chỉ trên rßt đông. Một bên là những người của bộ máy chính quyền, hầu hết giữ một quan chức không dám ký tên vào cái thông báo cấm biểu tình, những người mà các thông tin đi biểu tình, một số tác giả không dám để tên thật của họ trong bài viết vụ biểu tình đăng trên báo chí quác doanh...

Tranh nhau yêu nước từ từ tranh nhau chủ quyền, tranh nhau đất đai, tranh nhau quyền lợi các tập đoàn kinh tế để vun vén cá nhân. Những tranh nhau yêu nước đi để tranh giành quyền yêu nước thì là bình thường.

Người Việt Nam từ thuở Bà Trưng, Bà Triệu, đến đời Lê, Lý, Trần, Lê đã biểu tình yêu nước ngàn nßn, chủ yếu phải có lãnh đạo hoặc dßy cho một biểu tình cách yêu nước. Người đi, trong một thời điểm, một lúc nào đó dßng cấm yêu nước cùng với nhân dân bằng cách nêu gương đi đấu hy sinh, phßn đấu, sự trở thành lực lượng tiên phong yêu nước, để nhân dân tin tưởng và trở thành lực lượng lãnh đạo nhân dân.

Người lãnh đạo thời xưa không bao giờ dám tự cho mình quyền dßy cho nhân dân, mà chủ yếu phải dựa vào lợi ích của nhân dân. Nên nếu ai đó nói với dân rằng “cßn thời hiện nay lòng yêu nước đúng cách” thì đó là kẻ không hiểu biết. Những cũng ngẫu nhiên khi có người như ông PGS TS Vũ Duy Thông viết bài “Cßn nhßn rõ những mặt trái của thâm độc” đăng trên báo Hà Nội Mới, mà dßu: “Nhân dân ta có lòng yêu nước ngàn nßn. Hàng nghìn năm nay, lòng yêu nước khi thßm sâu, khi sôi sßc trở thành những dòng thác mãnh mẽ như những chìm những âm mưu thâm tính, xâm lược của kẻ thù”. Những câu này gần như nguyên văn những câu mà dßu một bài viết nổi tiếng của Bác Hồ mà không thấy có dßu trích. Một bài báo mà dßu bằng dßu văn trở nên như thế thì không nên một công việc.

Tình yêu nước như một tình yêu, muôn hình vạn trạng và dßu dßp, những biểu tình như một tình yêu khác là vì dßp của nó không loßi trß nhau. Tình yêu trai gái chủ yếu hßn, người trong cuộc thông tin tự mình xßng đáng hßn người ở bên ngoài, còn tình yêu nước không như thế, càng yêu nước càng thấy người yêu nước khác cũng rất tốt đẹp, nên người xa lạ mà trở thành anh em. Nói yêu nước mà lại so bì, tự cho mình yêu nước hßn người khác, đúng hßn người khác, thì đó chủ yếu là yêu nước thời xưa. Và nói chung, đúng cách thì không hoàn toàn là tình yêu mà đã có màu sắc lợi ích. Lên gißng dßy đời thì chủ yếu khi nói về lợi ích Mßnh Tß (372–289 trước công nguyên): “Cái nguy hiểm nhất của những kẻ thù là thích làm thế nào khác”.

Tình yêu nước từ nhiên từ tình yêu cha mẹ, vợ con, anh em, người chôn rau cắt rốn. Nó thußc

quyán sáng, quyán tá do cáa con ngái. Đó là nháng quyán bát khá xâm phám. Nhà nác sinh ra chá có mát nhiám vá duy nhát là đám báo và báo vá quyán tá nhiên ácáa công dân. Điáu này đã đác John Locke (1632–1704), nhà triát hác ngái Anh, nói rõ khi bàn vá vai trò, chác năng và nguán gác nhà nác. Mà ông John Locke chính là nhà tá táng có ánh háng trác tiáp tái cuác Cách máng Má và bán Tuyên ngôn Đác láp cáa Háp cháng quác Hoa Ká, bán tuyên ngôn đác Bác Há trích dán trong Tuyên ngôn Đác láp nác ta.

Ông John Locke gái quyán tá do cáa con ngái là “nhân quyán tá nhiên”. Ông phân tích rát rõ, “nhân quyán tá nhiên” là nháng quyán hián dián ngay trong tráng thái tá nhiên, khi con ngái ý thác mình là con ngái, gán vái con ngái và thuác vá con ngái, chá không phái do nhà nác ban phát. Nên nói nhà nác yêu nác thay cho công dân là rát ká quái, còn ká quái hán nói nhóm ngái này sá yêu nác thay cho nhóm ngái ná.

Tiáp thu tá táng cáa John Locke, nhà triát hác thái khai sáng ngái Pháp Montesquieu (1689 -1755) đã nghiên cáu và đáa ra lý thuyát phân chia quyán lác. Cá sá lý luán cáa lý thuyát này, ngái nào nám giá quyán lác cũng có thiên háng lám quyán, cho nên phái phân quyán: láp pháp, hành pháp, tá pháp. Mái sau này, thêm quyán lác thá tá là truyán thông, quyán lác thá sáu là xã hái dân sá. Sá phân chia này nhám đám báo cho nhà nác, trong mái tráng háp, không đác vá phám các quyán tá nhiên cáa công dân. Nên náu báy giá nói, quyán lác nhà nác phái tháng nhát thì đi ngác vái lách sá tá táng loài ngái, lách sá nhà nác khoáng 300 – 400 năm.

Thái hián đái còn nhán thác ra, nhân quyán có tính phá quát, ván đá không chá cáa quác gia mà còn cáa cáng đáng quác tá. Nên mái ra đái Hián cháng cáa Liên hiáp quác ngày 26-6-1945 có mát điáu nói vá nhân quyán và Tuyên bá chung vá nhân quyán ngày 10-10-1948 mà nác ta đã là mát thành vián đáy đá. Nên náu báy giá nói, nác ta có đác thù đá vá phám nhân quyán thì cũng đi ngác lái lách sá.

Nói vá đác thù, quá trong lách sá nác ta á thái hián đái, có mát giai đoán đác biát, phái đánh giác nên làm không đá ăán. Quan chác chính phá lúc đó đi xin vián trá vá cho dân tiêu dùng và dân ta tháng nói “nhá án chính phá”. Ngày nay thái thá đã đái thay, phái nói ngác lái “chính phá nhá án nhân dân”, vì nhân dân làm ra cho chính phá đác nhán láng, có tián tiêu xái. Náu chính phá tiêu xái hoang phí, làm mát tián, nhân dân có quyán bát phái cháu trách nhiám, không báy giá thì táng lại.

Bát luán thá nào, lách sá ván đi tái, không ai quay ngác đác lách sá, chá có thá hác lách sá mà thôi.

Nhà Nguyán đát triáu đánh cao hán đát nác nên đá mát nác.

Liên Xô coi tháng quyán tá nhiên cáa con ngái nên sáp đá dù có vũ khí nguyên tá.

Đái văn hào Pháp Victor Hugo (1802- 1885) táng viát: “Không có quân đái nào đáng váng trác sác mánh cáa mát trào láu tá táng”.